

БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО КАТЕРЕНЕ И АЛПИНИЗЪМ

АНТИДОПИНГОВИ ПРАВИЛА

Приети с решение № 1 на Управителния съвет на 17.02.2015 г.

Глава първа. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. (1) Антидопинговите правила уреждат организацията и контролът за предотвратяване използването на забранени субстанции и методи от спортисти и длъжностни лица, установяването на нарушенията на антидопинговите правила и налаганите санкции.

(2) Правилата се прилагат спрямо клубове – членове на БФКА, спортистите и длъжностни лица, участващи в спортно – състезателна дейност по администрираните от БФКА спортове.

(3) Национален орган за осъществяване на допингов контрол, превенция и борба срещу допинга в спорта е Антидопинговия център към Министерството на младежта и спорта.

(4) Настоящите антидопинговите правила се приемат в съответствие с Антидопингов Кодекс на Световната антидопингова агенция (WADA), Антидопингов правилник на Международната федерация по спортно катерене (IFSC), Международната федерация по ски-алпинизъм (ISMF), Международната федерация по катерене и алпинизъм (UIAA), и съгласно изискванията на Наредба за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност, приета с ПМС N 105 от 20.04.2011г.

Чл. 2. (1) На допингов контрол подлежат:

1. спортистите, картотекирани в БФКА;

2. спортисти от страните, подписали Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, съставен на 12 септември 2002 г. във Варшава (ДВ, бр. 82 от 2005 г.) и ратифициран със закон от Народното събрание (ДВ, бр. 17 от 2005 г.), когато те пребивават на територията на Република България;

3. спортистите, участващи в международни спортни прояви на територията на Република България по искане от съответната международна спортна федерация.

4. спортисти, лишени от състезателни права вследствие на нарушение на антидопинговите правила.

(2) Допинговият контрол, извършван въз основа на годишния план за разпределение на проверките, е за сметка на бюджета на Антидопинговия център.

(3) Извън случаите по ал. 2 допингов контрол може да бъде извършен и по искане на :

1. UIAA – Международната федерация по катерене и алпинизъм, IFSC –Международната федерация по спортно катерене, ISMF - Международната федерация по ски-алпинизъм;

2. Национална спортна федерация - член на една от трите международни федерации, подписала Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, осъществяваща състезателна и тренировъчна спортна дейност на територията на Република България;

3. Българската федерация по катерене и алпинизъм;

4. Антидопинговият център въз основа на годишния план за разпределение на проверките, утвърден от министъра на физическото възпитание и спорта.

(4) Искания от организация за допингов контрол по ал. 3 могат да бъдат отправяни само по администрирания от нея спорт и се заплащат съгласно правила и ценоразпис, утвърдени от изпълнителния директор на Антидопинговия център.

Чл. 3. БФКА се задължава да известява незабавно Министерството на младежта и спорта, Антидопинговия център и Българския олимпийски комитет при установяване на нарушения на антидопинговите правила от друг контролен орган.

Чл. 4. (1) Допингът е проява на едно или повече от нарушенията на антидопинговите правила, посочени в ал. 2.

(2) Нарушение на антидопинговите правила е едно или повече от следните деяния:

1. наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба на спортист при съобразяване със следните условия и изключения:

а) лично задължение на всеки спортист е да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции; спортистът носи отговорност за всяка забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, открити във взета от него проба, като не е необходимо да се доказват намерение, вина, небрежност или съзнателно използване от страна на спортиста за установяване на нарушението;

б) достатъчни доказателства за установяване на нарушението има при наличие на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба „А“, при условие че спортистът не се възползва от правото на анализ на проба „Б“ и такъв не се състои, както и при условие че проба „Б“ се анализира и резултатът от нейния анализ потвърждава наличието на забранената субстанция и/или нейните метаболити или маркери, открити в проба „А“ на спортиста, или ако проба „Б“ на спортиста е разделена в две шишета и анализът на второто шише потвърди наличието на забранена субстанция или метаболити или маркери, открити в първото шише;

в) с изключение на субстанциите, за които в Списъка на забранените субстанции и методи е определен количествен праг, наличието на каквото и да е количество забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в пробата на спортист съставлява нарушение на антидопинговите правила;

г) като изключение от общото правило на т. 1 Списъкът на забранените субстанции и методи или международните стандарти могат да установяват специални критерии за определяне на забранени субстанции, които могат да бъдат произведени ендогенно;

2. използването или опитът за използване от спортист на забранена субстанция или забранен метод при съобразяване със следните условия и изключения:

а) лично задължение на всеки спортист е да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции и не е употребяван забранен метод, като не е необходимо да се доказват намерение, вина, небрежност или съзнателно използване от страна на спортиста за установяване на нарушение, свързано с използването на забранена субстанция или забранен метод;

б) без съществено значение е дали използването или опитът за използване на забранена субстанция или забранен метод са били успешни, или не; за установяване извършването на нарушение на антидопинговите правила е достатъчно, че забранената субстанция или забраненият метод са били използвани или е бил направен опит за тяхното използване;

3. избягване, отказ от участие или неучастие в пробовземане на спортист без уважителна причина във вземане на проби след получаване на известие съгласно установеното в наредбата или избягване по какъвто и да е друг начин на процедурата по вземане на проби;

4. нарушаването на изискванията, свързани със задължението на спортиста да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване, включително и неуспешното подаване на информация за местонахождението и пропуснатите проверки, които се декларират въз основа на правила, съответстващи на посочените в Международния стандарт за тестване и разследвания на Световната антидопингова агенция (САА); всяка комбинация от три пропуснати проверки и/или неуспешно предоставяна информация за местонахождение, извършени в срок 12 месеца, съгласно установеното от антидопинговите организации с юрисдикция върху спортиста;

5. фалшифицирането или опитът за фалшификация на която и да е част от процедурата за допингов контрол; всяко компрометиращо процедурата за допингов контрол поведение, което не е включено в определението за забранен метод; фалшифицирането включва (но не само) умишлена намеса или опит за намеса в работата на служител на екип за антидопингов контрол чрез предоставяне на заблуждаваща информация на антидопингова организация както сплашване или опит за сплашване на потенциален свидетел;

6. притежаването на забранена субстанция или забранен метод при съобразяване със следните условия и изключения:

а) притежаване на забранена субстанция или забранен метод от спортист по всяко време и на всяко място, освен ако спортистът установи, че притежаването е съгласно разрешение за терапевтична употреба (РТУ), издадено по реда на чл. 15, или друго приемливо оправдание;

б) притежаване на забранена субстанция или забранен метод по време на или извън състезание от спортно-техническо лице във връзка със спортист, състезание или тренировка, освен ако спортно-техническото лице установи, че притежаването е съгласно РТУ, издадено на спортист по реда на чл. 15, или друго приемливо оправдание;

7. трафикът или опитът за трафик на забранена субстанция или забранен метод;

8. прилагането или опитът за прилагане на забранена субстанция или забранен метод върху спортист по време на състезание, прилагането или опитът за прилагане върху спортист извън състезание на забранена субстанция или на забранен метод, които са забранени извън състезание;

9. оказване на помощ, насърчаване, подпомагане, подбуждане, сговаряне, прикриване или друго съучастие, включващо нарушение или опит за нарушение на антидопинговите правила, или нарушение на чл. 81, ал. 1 от друго лице;

10. забранени връзки на спортист или друго лице, подлежащи на проверка от антидопингова организация по професионален или свързан със спорта начин, със спортно-техническо лице, което:

а) ако е под юрисдикцията на Антидопинговия център или друга антидопингова организация, изтърпява период на временно отстраняване, или

б) ако не е под юрисдикцията на Антидопинговия център или друга антидопингова организация или не е временно отстранено за установени при управление на резултатите нарушения на правилата на Световния антидопингов кодекс (наричан по-нататък Кодекса), но е било обвинено или лишено от права за криминално, професионално и дисциплинарно деяние, което би било считано за нарушение на антидопинговите правила, в случай че те биха били приложими към това лице; дисквалификацията на такова лице ще влезе в сила от датата на постановяване на нарушението (криминално, професионално или дисциплинарно) за срок минимум 6 години или за срока на наложеното наказание за криминално, професионално и дисциплинарно нарушение, или

в) служи като подставено лице или посредник на лице, описано в букви „а“ и „б“.

(3) За да се приложи ал. 2, т. 10, е необходимо спортистът или другото лице да е получил в писмен вид уведомление от Антидопинговия център или друга антидопингова организация с юрисдикция върху спортиста или другото лице или от САА за дисквалификацията на спортно-техническото лице и възможните последици от забранена връзка, както и че спортистът или другото лице могат основателно да избегнат връзката. Антидопинговият център може да информира спортно-техническото лице – обект на известието до спортиста или другото лице, че спортно-техническото лице може в 15-дневен срок да се обърне към антидопинговата организация и да обясни, че описаните в ал. 2, т. 10, букви „а“ и „б“ обстоятелства не се отнасят за него. Тази разпоредба се прилага и когато дисквалифициращото поведение на спортно-техническото лице се е случило преди посочената в чл. 25 от Кодекса ефективна дата. Спортистът или другото лице са длъжни да докажат, че установената връзка със спортно-техническо лице, описана в ал. 2, т. 10, букви „а“ и „б“, не е в професионален или спортен план. Когато Антидопинговият център или друга антидопингова организация знаят, че спортно-техническо лице отговаря на описаните в ал. 2, т. 10, букви „а“, „б“ и „в“ критерии, те са длъжни да предоставят тази информация на САА.

(4) Предприемането на каквито и да е антидопингови процедури спрямо спортисти или други лица е недопустимо, преди те да са били известени за нарушението на антидопинговото правило съгласно правилата за управлението на резултати или преди разумен опит за известяването в рамките на десет години от датата на установяване на нарушението.

Глава втора.

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДОПИНГОВИЯ КОНТРОЛ

Раздел I.

Задължения и отговорности на спортистите и други лица

Чл. 5. (1) Спортистите и други лица са длъжни да знаят кое съставлява нарушение на антидопинговите правила и кои субстанции и методи са включени в Списъка на забранените субстанции и методи.

(2) Антидопингови правила на БФКА се публикуват в официалния сайт на федерацията, в раздел „Документи“.

Чл. 6. (1) Всеки спортист, определен за тестване, е длъжен да се яви пред антидопинговите екипи, дори и при отказ от участие в състезанието или тренировката.

(2) Определен за тестване спортист се освобождава от председателя на антидопинговия екип и дежурния лекар, когато спортистът е прекратил участието си в срещата или тренировката по медицински показания и е транспортиран до лечебно заведение. Председателят на антидопинговия екип и дежурният лекар изпращат писмен доклад за това до изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(3) В случаите, когато спортист е прекратил участието си в състезанието по медицински показания, на тестване подлежи предварително изтеглена чрез жребий резерва.

(4) Временното отлагане на процедурата за тестване се допуска само в случаите, определени по реда на чл. 20, ал. 3.

Чл. 7. След уведомяване спортистът трябва да бъде съпровождан от член на антидопингов екип през цялото време до завършване на процедурата по вземане на проба.

Чл. 8. (1) Спортистите, включени в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, са длъжни да предоставят точна и актуална информация за своето местонахождение посредством АДАМС.

(2) Информацията по ал. 1 се въвежда в срок преди първия ден на всяко тримесечие от началото на календарната година, а при всяка настъпила промяна - незабавно.

(3) Информацията се използва само за целите на планиране, координиране и провеждане на тестване при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и се предоставя на Световната антидопингова агенция (САА) и на други антидопингови организации с правомощия да проверяват даден спортист съобразно Международния стандарт за тестване, при условие че тази информация се пази в тайна по всяко време и се унищожавя, след като престане да бъде релевантна за посочените по-горе цели.

(4) Антидопинговият център може по всяко време да изисква допълнителна информация от БФКА за местонахождението на отделни спортисти.

(5) Спортист с наложено наказание временно отстраняване или лишаване от права подлежи на извънсъстезателно тестване и е длъжен при поискване да предоставя на Антидопинговия център информация за местонахождението си по време на срока на наказанието.

(6) Неподаването на информация за местонахождение посредством АДАМС се счита за неуспешно подаване за целите на чл. 4, ал. 1, т. 4, при условие че са изпълнени условията на Международния стандарт за тестване.

(7) Случаите, при които спортистът не е на разположение за тестване на декларираното от самия него/нея местонахождение, се считат за пропуснати проверки за целите на чл. 4, ал. 1, т. 4, при условие че са изпълнени условията на Международния стандарт за тестване.

(8) Спортист, когото Антидопинговият център е включил в своя Регистър на спортистите за тестване, е длъжен да спазва изискванията на наредбата, включително задължението за подаване на информация за местонахождението си по Международния стандарт за тестване, освен ако извести писмено Антидопинговия център, че е прекратил спортносъстезателната си дейност или че е информиран, че не отговаря на критериите за включване в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център.

(9) Спортист, който е известил писмено Антидопинговия център, че прекратява своята спортносъстезателна дейност, не може да се завърне към такава, освен ако извести Антидопинговия център за това поне 6 месеца преди датата на очакваното си завръщане. За посочения период до действителното завръщане към спортносъстезателна дейност спортистът е длъжен да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване без предизвестие, както и при поискване да спазва изискванията за подаване на информация за местонахождението си по Международния стандарт за тестване и разследвания на САА. В посочения шестмесечен период при извършване на извънсъстезателното тестване за възстановяване на състезателните права разходите за анализ и транспорт на пробите на спортиста, за командировки и за възнаграждения на антидопинговите екипи се заплащат от състезателя или от лицензираната спортна организация, към която той е картотекиран.

Чл. 9. (1) Спортистите носят отговорност за всяка забранена субстанция или нейни метаболити или маркери, открити в техните проби, както и за притежаването на ресурси за прилагане на забранен метод.

(2) Спортистите не носят отговорността по ал. 1, ако:

1. забранената субстанция, нейните метаболити или маркери не надвишават граничното ниво, определено в Списъка на забранените субстанции и методи на САА или в Международния стандарт за лаборатории и техническите документи към него;

2. са получили разрешение за терапевтична употреба на откритите забранени субстанции или забранени методи и концентрацията им не надвишава праговите лимити съгласно Списъка на забранените субстанции и методи;

3. използването на откритата забранена субстанция или забранен метод е следствие от предприети спешни медицински мерки, възпрепятстващи тежки увреждания на спортиста.

(3) Спортистите са длъжни да информират лекуващите ги лекари за отговорността си по ал. 1.

Чл. 10. (1) Медицинските лица, работещи в областта на спорта, при лечение на спортисти са длъжни:

1. да не препоръчват, предписват, дават или прилагат лекарства, съдържащи забранени субстанции, ако те могат да бъдат заменени с други, които не съдържат такива субстанции;

2. да не препоръчват, предписват, прилагат или предлагат използването на забранени методи, ако те могат да бъдат заменени с такива, които не са забранени.

(2) Медицинските лица, работещи в областта на спорта, при лечение на спортисти може да не спазват правилата по ал. 1 при условие на спешност.

(3) След оказване на спешната помощ по ал. 2 медицинското лице е длъжно незабавно писмено да извести изпълнителния директор на Антидопинговия център и спортиста за приложеното лечение.

Раздел II.

Списък на забранените субстанции и методи и разрешения за терапевтична употреба

Чл. 11 (1) Световната антидопингова агенция изготвя и публикува като международен стандарт, колкото често е необходимо, но най-малко веднъж годишно, Списък на забранените субстанции и методи, в който се изброяват забранените субстанции и забранените методи. Измененията и допълненията в Списъка на забранените субстанции и методи влизат в сила за Република България по реда на Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта, ратифицирана със закон от Народното събрание (ДВ, бр. 105 от 2006 г.).

(2) Списък на забранените субстанции и методи се разпространява от Антидопинговия център и може да се намери на интернет страницата на Антидопинговия център и на Министерството на младежта и спорта.

(3) Списък на забранените субстанции и методи е неизменна част от този Правилник.

(4) За целите на прилагане на глава пета всички забранени субстанции ще бъдат наричани „специфични субстанции“ с изключение на:

1. субстанциите от класовете на анаболните средства и хормоните;

2. онези стимуланти, хормонални антагонисти и модулатори, които Списъкът на забранените субстанции и методи идентифицира като забранение субстанции.

(5) Забранените методи не са специфични субстанции

Чл. 12. (1) Спортистите с документирани заболявания, за които се изисква използване на забранена субстанция или забранен метод, преди използването им са длъжни да подадат молба за разрешение за терапевтична употреба (РТУ) по образец, утвърден от САА и публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център. Наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, използването или опитът за използване на забранена субстанция или забранен метод, притежаването на забранени субстанции и методи и прилагането или опитът за прилагане на забранен метод или забранена субстанция не се считат за нарушения на антидопинговите правила, когато са в съответствие с разпоредбите на приложимо разрешение за терапевтична употреба, издадено съобразно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба на САА.

(2) Разрешения за терапевтична употреба се издават:

1. за спортисти на национално ниво - от изпълнителния директор на Антидопинговия център след становище на комисия за разрешения за терапевтична употреба (КРТУ);

2. за спортисти на международно ниво - от съответната международна спортна организация, освен ако същата не е предоставила това право на Антидопинговия център.

(3) Редът и начинът за разглеждане на молбите за издаване на РТУ по ал. 2, т. 1 се определят от вътрешните правила на КРТУ към Антидопинговия център

(4) Освен в извънредни случаи спортистите по ал. 2, т. 1 трябва да искат РТУ веднага щом възникне необходимост, във всеки случай (освен при спешни и извънредни събития или когато е приложим чл. 4.3 на Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба на САА) най-малко 30 дни преди следващото състезание на спортиста

(5) В случаите по ал. 2, т. 1 изпълнителният директор на Антидопинговия център в срок до 7 работни дни от получаване на молбата с решение издава или отказва издаване на РТУ. Решението на изпълнителния директор подлежи на обжалване в тридневен срок пред Българския спортен арбитраж към Българския олимпийски комитет. Ако Българският спортен арбитраж промени решението за отказ за издаване на РТУ, неговото решение може да бъде обжалвано от САА пред Спортния арбитражен съд в гр. Лозана, Швейцария (САС).

(6) Изпълнителният директор на Антидопинговия център чрез АДАМС предоставя информация на САА, международната федерация и БФКА за решенията по ал. 5.

(7) БФКА предоставя информация за решенията по ал.5 на международната федерация.

(8) Световната антидопингова агенция има право да преразгледа решението за издаване или отказ за издаване на разрешение за терапевтична употреба, както и да го отмени, в случай че установи, че не е спазен Международният стандарт за разрешение за терапевтична употреба.

(9) Решенията, с които САА отменя издаването, или отказът за издаване на РТУ могат да бъдат обжалвани само пред САС от спортиста или от антидопинговата организация, чието решение е отменено. Решенията, постановяващи отказ за издаване на РТУ, които не бъдат отменени от САА, могат да бъдат обжалвани пред САС – за спортистите на международно ниво, или пред Българския спортен арбитраж – за всички останали спортисти.

(10) Когато антидопингова организация реши да вземе проба от лице, което не е спортист на международно или национално ниво, а това лице употребява с лечебна цел забранена субстанция или забранен метод, антидопинговата организация може да му разреши да подаде молба за ретроактивно РТУ.

Раздел III.

Антидопингови екипи

Чл. 13 (1) Процедурата по вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране и предаване на проби за анализ се осъществява от антидопингови екипи, определени със заповед на изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(2) Съставът на всеки антидопингов екип е поне от двама членове, един от които е председател

(3) Изпълнителният директор на Антидопинговия център издава на лицата по ал. 3 служебна карта, осигуряваща право на достъп до всички състезания, спортни прояви и спортни обекти и съоръжения.

Чл. 14. Членовете на антидопинговия екип:

1. вземат проби от биологичен материал от спортистите, подлежащи на тестване;
2. събират данни и констатира факти с цел установяване на нарушения на антидопинговите правила в дейността на спортисти, длъжностни и други лица;
3. попълват документацията за дейностите по т. 1 и 2 и носят отговорност за правилното отразяване на всички данни;
4. отговарят за правилното вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране и своевременното предаване на пробите в акредитирана от САА лаборатория.

Чл. 15. (1) Във връзка с констатиране на нарушения на антидопинговите правила по чл. 4, ал. 2 членовете на антидопинговия екип имат право да извършват проверка на личния багаж и на вещите на спортистите и длъжностните лица.

(2) При откриване на субстанция при проверката по ал. 1, за която има съмнение, че е включена в Списъка на забранените субстанции и методи, членовете на антидопинговия екип имат право да я изземат за анализ.

(3) За иззетата субстанция по ал. 2 се попълва протокол и субстанцията се изпраща за анализ в акредитирана от САА лаборатория.

Чл. 16. Лицата – организатори на състезания и/или спортни прояви, са длъжни да осигурят условия за работа на антидопинговите екипи съгласно Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

Чл. 17. Лабораторният анализ на пробите, взети от антидопинговите екипи, се извършва от акредитирани или одобрени от САА лаборатории.

Глава трета. ПРОЦЕДУРИ ПО ДОПИНГОВ КОНТРОЛ

Раздел I. Подбор на спортисти за тестване

Чл. 18. (1) При тестване на спортисти подборът се извършва, както следва:

1. по време на състезание при прояви от Държавния спортен календар:

а) спортистите се определят по класиране или чрез жребий; изборът няма да бъде разкриван на спортиста до известяването;

б) председателят на антидопинговия екип има право да подбира спортисти за целево тестване по собствена преценка;

2. извън състезание, в това число и спортисти, вписани в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център:

а) случаен подбор на спортисти, включително такива, изтърпяващи период на лишаване от права или временно отстраняване;

б) целево тестване на спортисти, включително такива, изтърпяващи период на лишаване от права или временно отстраняване.

(3) Тестването по ал. 1 е без предизвестие, освен при изключителни обстоятелства.

Чл. 19. (1) Тегленето на жребий за определяне на спортисти за тестване се извършва от председателя на антидопинговия екип съвместно с главния съдия на състезанието.

(2) Тегленето на жребий се извършва преди започване на състезанието за определяне на дисциплините, и в края на състезанието или спортната проява - за определяне на спортистите.

Чл. 20. При определяне на спортистите, подлежащи на тестване по време на състезание, може да присъства по един представител на Антидопинговия център и на БФКА, като лицата, участващи в дейността по осъществяване на допингов контрол, са длъжни да пазят и да не разгласяват информацията, станала им известна във връзка и по повод на тяхната работа .

Раздел II. Вземане на проби

Чл. 21. (1) Вземането на пробите се извършва в специално оборудвано за целта място, наричано станция за допингов контрол.

(2) Станцията за допингов контрол трябва да осигурява уединено даване на пробата от спортиста и възможност за контрол от членовете на антидопинговите екипи с цел недопускане на нейното фалшифициране.

Чл. 22. При известяване за допингов контрол и вземане на проби членовете на антидопинговите екипи са длъжни да се легитимират със служебна карта.

Чл. 23. (1) По време на състезание определените за тестване спортисти се известяват писмено непосредствено след приключване на участието им в състезанието (освен при изключителни случаи).

(2) Известието за тестване е част от формуляра за допингов контрол по чл. 27, ал. 1.

Чл. 24. (1) При провеждане на тестване извън състезание антидопинговите екипи установяват местонахождението на определения спортист и го уведомяват за допинговия контрол, като посочват мястото и времето, определени за даване на допинг пробата.

(2) Уведомяването по ал. 1 за тестване трябва да е направено писмено без предварително известяване (освен при изключителни случаи).

Чл. 25. (1) Спортистът, определен за тестване по време на състезание, се явява в станцията за допингов контрол незабавно .

(2) Спортистът няма право да напуска станцията за допингов контрол без разрешение от председателя на антидопинговия екип. В случай че получи разрешение за временно напускане на станцията за допингов контрол, спортистът задължително се придружава от член на антидопинговия екип за времето на отсъствието му.

(3) Напускането на станцията за допингов контрол преди даването на пробата се допуска след разрешение на председателя на антидопинговия екип в следните случаи:

1. непосредствено участие в друго състезание;
2. участие в церемония по награждаване;
3. участие в пресконференция;
4. оказване на медицинска помощ;
5. осигуряване на представител, придружител и/или преводач;
6. представяне на документ за самоличност.

Чл. 26. (1) Всеки спортист, определен за тестване, има право да се яви в станцията за допингов контрол с придружител - лекар, треньор или служебно лице, а при международни състезания се допуска и преводач.

(2) Всеки непълнолетен спортист има право да бъде придружен в станцията за допингов контрол освен от лицата по ал. 1 и от един от законните си представители.

(3) Спортист с увреждания има право да бъде придружен в станцията за допингов контрол освен от лицата по ал. 1 и от лице, посочено от него.

(4) Лицата, придружаващи спортиста, могат да присъстват при процедурата по вземане на пробата, освен при физиологичните действия на спортиста по даване на уринна проба.

(5) Спортистът удостоверява самоличността си с документ за самоличност или акредитационна карта за спортната проява със снимка.

(6) Председателят или член на антидопинговия екип е длъжен да обясни на спортиста и на неговите придружители или представител последователността на действията при процедурата по вземане на пробата.

Чл. 27. (1) За взета проба се попълва формуляр по образец, съответстващ на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА и публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център.

(2) Всички възражения към процедурата за вземане на пробите се записват във формуляра за допингов контрол по ал. 1 в частта "коментари".

(3) Възражения за всички нарушения по процедурата за вземане на проби могат да правят лицата по чл. 26 с изключение на преводача.

Раздел III

Анализ на проби и процедури по първоначално разглеждане на резултати

Чл. 28. (1) При отрицателен резултат от изследването на проба „А“ изпълнителният директор на Антидопинговия център или упълномощено от него длъжностно лице писмено известява спортиста чрез БФКА.

Чл. 29. (1) При установяване на неблагоприятен аналитичен резултат от изследването на проба "А", изпълнителният директор на Антидопинговия център известява спортиста чрез БФКА и

САА за неблагоприятния аналитичен резултат от проба "А" и за изискването БФКА да наложи временно отстраняване на спортиста.

(2) Известяването на БФКА по ал. 1 се извършва писмено и може да бъде получено от председателя ѝ или от упълномощено от него длъжностно лице.

(3) В известието по ал. 2 изпълнителният директор на Антидопинговия център определя дата, час и място за предварително изслушване на спортиста пред Контролно-медицинската комисия и дава разяснение относно:

1. правото на спортиста да приеме неблагоприятния аналитичен резултат;

2. правото на спортиста да поиска в определен от Контролно-медицинската комисия срок да бъде извършен контролен анализ на проба "Б", което право се счита за отхвърлено, в случай че не постъпи такова искане;

3. възможността спортистът или негов представител да присъства на отварянето на проба „Б“ в рамките на посочения в Международния стандарт за лаборатории на САА срок при постъпило искане за провеждане на анализа;

4. правото на спортиста да поиска копие на пакета на лабораторните документи, съдържащи информацията, която се изисква съгласно Международния стандарт за лаборатории на САА.

(4) БФКА известява спортиста за резултата от проба "А" и за своето решение относно временното му отстраняване. БФКА няма право да разгласява самоличността на спортиста пред трети лица до окончателното потвърждаване на неблагоприятния резултат.

(5) Спортистът има право да подаде писмена молба по образец до изпълнителния директор на Антидопинговия център и да внесе платежен документ за преведена по сметката на Антидопинговия център сума за всички разходи за извършване на контролен анализ на проба „Б“ в срок до 7 работни дни от получаването от страна на лицензираната спортна организация на известието по ал. 2. Ако спортистът не подаде молба в определения срок или приеме неблагоприятния аналитичен резултат, резултатът от анализа на проба „А“ се счита за окончателен и цялата документация по извършения допингов контрол се изпраща от изпълнителния директор на Антидопинговия център на Дисциплинарната комисия.

(6) Молбата се подава на място, по факс или по куриер.

(7) При всички случаи, когато спортист е уведомен за антидопингово нарушение, което не води до задължително временно отстраняване по чл. 51, на спортиста трябва да бъде предложена възможността да приеме временно отстраняване до решаване на въпроса.

Чл. 30. (1) Предварителното изслушване се провежда от Контролно-медицинската комисия в срок не по-дълъг от 7 работни дни.

(2) Предварителното изслушване по време на спортни прояви може по искане на спортиста да се проведе по ускорена процедура - непосредствено след временното му отстраняване.

(3) За провеждането на предварителното изслушване се съставя протокол, който се подписва от спортиста и от членовете на Контролно-медицинската комисия.

Чл. 31. (1) При поискване от спортиста или от Контролно-медицинската комисия контролният анализ се извършва от Лабораторията за допингов контрол, която насрочва дата и час за този анализ. Изпълнителният директор на Антидопинговия център известява спортиста чрез лицензираната спортна организация за датата и часа на контролния анализ.

(2) По искане на спортиста провеждането на контролен анализ на проба „Б“ може да бъде отложено само еднократно след подаване на писмена молба от лицето в Антидопинговия център не по-късно от 24 часа от насрочената дата за контролен анализ на проба „Б“. Лабораторията за допингов контрол насрочва нови дата и час, за които Антидопинговият център известява спортиста чрез лицензираната спортна организация. Новата дата за контролен анализ е окончателна. Ако спортистът или упълномощено от него лице не се явят на посочените дата и час, анализът на проба „Б“ се извършва в присъствие на независим свидетел.

(3) Контролният анализ се извършва от екип, който не е участвал при анализа на проба „А“

Чл. 32. (1) Анализът на проба "Б" се извършва в същата акредитирана от САА лаборатория, в която е извършен анализът на проба "А".

(2) В случаите по ал. 1 всички разноски са за сметка на спортиста.

Чл. 33. (1) При отваряне на проба "Б" за провеждане на контролен анализ могат да присъстват:

1. спортистът и/или нотариално упълномощено от него лице;
2. представител на БФКА, към която е картотекиран спортистът, и/или на съответната международна спортна организация;
3. изпълнителният директор на Антидопинговия център и член на Контролно-медицинската комисия;
4. директорът на Лабораторията за допингов контрол;
5. представител на Българския олимпийски комитет или на съответния национален олимпийски комитет;
6. преводач.

(2) Екипът от Лабораторията за допингов контрол, който извършва контролния анализ, отваря пробата "Б" и попълва съответния документ за потвърждаване на нейната идентичност, който се подписва от лицата по ал. 1.

(3) Спортистът или упълномощеното от него лице има право да присъства в лабораторията в продължение на цялата аналитична процедура, при условие че не възпрепятства и не влияе върху процеса на извършването ѝ. Присъствието на останалите лица по ал. 1 може да бъде ограничено от директора на Лабораторията за допингов контрол по съображения за сигурност.

Чл. 34. (1) Резултатът от анализа на проба "Б" е окончателен, като докладът от него се предава от директора на Лабораторията за допингов контрол на изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(2) Ако анализът на проба "Б" не потвърждава резултата от анализа на проба "А", резултатът от допинговия контрол се обявява за отрицателен и процедурата се прекратява. В този случай изпълнителният директор на Антидопинговия център незабавно известява спортиста и БФКА, Българския олимпийски комитет, международната спортна федерация и САА.

(3) Ако резултатът от анализа на проба "Б" потвърждава неблагоприятния аналитичен резултат от анализа на проба "А", изпълнителният директор на Антидопинговия център незабавно известява спортиста чрез БФКА, министъра на младежта и спорта, БОК, съответната международна спортна федерация и САА, и изпраща със съпроводително писмо цялата документация по извършения допингов контрол на Дисциплинарната комисия.

(4) Всички лица, участвали или присъствали при провеждането на анализа на проба "Б", са длъжни да не разгласяват информацията, станала им известна във връзка и по повод процедурата, до официалното удостоверяване с доклад за резултата от анализа на проба "Б".

(5) Спортистът или упълномощеното от него лице има право да получи при поискване и срещу заплащане копие от цялата документация по извършените анализи на проба "А" и проба "Б".

Чл. 35. (1) Ако анализът на проба „А“ даде неблагоприятен аналитичен резултат за наличие на забранена субстанция, следва да бъде наложено временно отстраняване незабавно след разглеждането и известието по чл. 29.

(2) Задължителното временно лишаване от състезателни права може да не бъде наложено, ако спортистът докаже пред Дисциплинарната комисия, че нарушението вероятно се дължи на замърсен продукт. Решението на Дисциплинарната комисия за налагане на временното лишаване от състезателни права въпреки твърдението на спортиста относно замърсен продукт не може да бъде обжалвано.

(3) За случаите, които не са обхванати от ал. 1 и за които Антидопинговият център взема решение да бъдат представени като явно нарушение на антидопинговите правила, може да бъде наложено временно отстраняване след разглеждането и известяването по ал. 1, но само преди анализ на проба „Б“ или окончателното изслушване

(4) Временното отстраняване по ал. 1 или 2 може да не бъде наложено, освен ако на спортиста или на лицето бъде дадена:

1. възможност за предварително изслушване преди или своевременно след налагането на временното лишаване от състезателни права;

2. възможност за изслушване по ускорена процедура по чл. 30, ал. 2 своевременно след налагане на временното отстраняване.

(4) Ако въз основа на неблагоприятен аналитичен резултат от проба "А" бъде наложено временно отстраняване, но последвалят анализ на проба "Б" (в случай че такъв е поискан от

спортиста или от антидопинговата организация) не потвърди резултата от анализа на проба "А", спортистът престава да подлежи на временното отстраняване за нарушение по чл. 4, ал. 1, т. 1. В случаите, когато спортист е отстранен от дадено състезание за нарушение по чл. 4, ал. 1, т. 1, но последващият анализ на проба "Б" не потвърди резултата от анализа на проба "А", спортистът продължава своето участие в състезанието при възможност, без това да повлияе на състезанието.

Чл. 36. (1) Управлението на резултати във връзка с явно неподаване на информация за местонахождение от страна на спортист, който е включен в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, се провежда от Антидопинговия център, освен при наличието на споразумение тази отговорност да бъде поемана от съответната международна спортна организация.

(2) Управлението на резултати във връзка с явна пропусната проверка от страна на спортист, който е включен в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, вследствие на опит за подлагане на спортиста на проверка от Антидопинговия център или от негово име, се провежда от Антидопинговия център съобразно Международния стандарт за тестване и разследвания на САА. Управлението на резултати по отношение на явна пропусната проверка на спортист вследствие на опит за подлагането му на проверка от или от името на антидопингова организация се провежда от тази организация съобразно Международния стандарт за тестване и разследвания на САА .

(3) При условие че в рамките на период 12 месеца спрямо спортист от Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център и от регистъра на спортистите за тестване на международна спортна организация бъдат декларирани 3 неуспешни предоставяния на информация за местонахождение, 3 пропуснати проверки или комбинация от 3 неуспешни предоставяния на информация за местонахождение и пропуснати проверки, Антидопинговият център ги представя като явно нарушение на антидопинговите правила пред Дисциплинарната комисия .

Чл. 37. За всички случаи, при които антидопинговите екипи са събрали достатъчно данни и/или са констатирани факти, даващи основание за установяване нарушение на антидопинговите правила, изпълнителният директор на Антидопинговия център изпраща цялата документация по случая на Дисциплинарната комисия.

Глава четвърта. **ДИСЦИПЛИНАРНО ПРОИЗВОДСТВО**

Чл. 38. (1) Случаите, свързани с нарушение на антидопинговите правила от спортисти и други лица се разглеждат от Дисциплинарна комисия към Българския олимпийски комитет.

(2) Дисциплинарната комисия:

1. провежда заседания и изслушвания на спортиста по всички въпроси, свързани с нарушенията на антидопинговите правила.

2. взема решения по всички въпроси, свързани с нарушенията на антидопинговите правила

3. определя вида и размера на наказанията за извършените нарушения на антидопинговите правила

(3) За всеки отделен случай Дисциплинарната комисия се произнася с мотивирано решение в срок до 30 дни от сезирането ѝ.

Чл. 39. (1) Решенията на Дисциплинарната комисия, на изпълнителния директор на Антидопинговия център, на БФКА и на Българския спортен арбитраж могат да бъдат обжалвани, като обжалването не спира изпълнението на решението, освен ако апелативния орган реши друго.

(2) В случаите, произтичащи от участие в международни спортни прояви, и в случаите на замесени спортисти на международно ниво решението може да бъде обжалвано единствено пред Спортния арбитражен съд съгласно приложимите пред него разпоредби .

(3) Решенията по случаите на замесени спортисти на национално ниво, намиращи се под юрисдикцията на Антидопинговия център, могат да се обжалват пред Българския спортен арбитраж.

(4) Решенията на Българския спортен арбитраж по ал.3 могат да бъдат обжалвани пред Спортния арбитражен съд.

Глава пета.
НАЛАГАНЕ НА САНКЦИИ НА СПОРТИСТИ И ДРУГИ ЛИЦА ЗА НАРУШЕНИЯ НА
АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

Чл. 40. Санкциите на спортисти и други лица по наредбата се налагат независимо от имуществената, административнонаказателната или наказателната отговорност, ако такава се предвижда в друг нормативен акт.

Чл. 41. (1) Нарушение на антидопинговите правила, извършено от спортист и установено във връзка с проверка по време на състезание, автоматично води до анулиране на индивидуалните му резултати, постигнати на това състезание, включително отнемане на медали, точки и награди от ръководния орган на проявата.

(2) В случай че се установи липса на вина във връзка с нарушението и констатираното нарушение не е оказало влияние върху резултатите, постигнати преди неговото извършване, те се запазват. В този случай се вземат под внимание резултатите от предишни проби, взети от спортиста по време на същото състезание.

(3) Нарушение на антидопинговите правила, настъпило по време на или във връзка със спортна проява, може при решение на ръководния орган на спортната проява да доведе до анулиране на всички резултати, постигнати от спортиста, с произтичащите от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди, с изключение на случаите по ал. 4.

(4) В случай че спортистът установи липса на вина или небрежност от негова страна за извършване на нарушението в конкретното състезание - част от спортната проява, индивидуалните му резултати, постигнати в останалите състезания, не се анулират, освен ако има вероятност тези резултати да са били повлияни от нарушението на антидопинговите правила.

(5) При автоматичното анулиране на резултати от състезание, във връзка с което е установена положителна проба, всички състезателни резултати, постигнати от датата на вземане (независимо дали по време на или извън състезание) на пробата или на появата на друго нарушение на антидопинговите правила до началото на срока на временно отстраняване или на лишаване от права, се анулират с всички произтичащи последици, включително отнемане на всички спечелени медали, точки и награди.

(6) Задължително условие за възстановяване правата на спортист след признаването му за виновен в извършване на нарушение на антидопинговите правила е той да заплати пълния размер на спечелените парични награди, отнети по силата на този член.

(7) Отнетата парична награда се разпределя, на първо място, за покриване на разходите на антидопинговата организация, която е предприела необходимите мерки за отнемането ѝ, след това - за възстановяване разходите на антидопинговата организация, която е провела процедурата за управление на резултати, а остатъкът (при наличие на такъв) се разпределя съгласно предвиденото в правилата на съответната международна спортна федерация.

Чл. 42. (1) Периодът на лишаване от състезателни права за нарушения по чл. 4, ал. 2, т. 1, 2 и 6, който подлежи на намаление или временно отлагане, когато е установена липса на вина или небрежност или поради причини, различни от вина, е 4 години в следните случаи:

1. нарушението на антидопинговото правило не включва специфична субстанция, освен ако спортистът или другото лице могат да установят, че нарушението на антидопинговото правило не е умишлено;

2. нарушението на антидопинговото правило включва специфична субстанция и антидопинговата организация може да установи, че нарушението е умишлено;

3. ако т. 1 не е приложима, периодът на лишаване от състезателни права е две години.

(2) За целите на прилагането на ал. 1 умишлено е поведение, при което спортистът или друго лице, въввлечено в поведение, което то знае, че представлява антидопингово нарушение, или знае, че има значителен риск това поведение да може да представлява или да доведе до нарушение на антидопинговите правила и явно пренебрегва този риск. Нарушение на антидопингово правило, произтичащо от неблагоприятен аналитичен резултат за субстанция, забранена само по време на състезание, следва да бъде категоризирано като „неумишлено“, ако:

1. субстанцията е специфична и ако спортистът може да докаже, че забранената субстанция е използвана само извънсъстезателно;

2. субстанцията не е специфична и ако спортистът може да докаже, че забранената субстанция е използвана само извънсъстезателно и няма връзка със спортна дейност.

Чл. 43. Периодът на лишаване от права за нарушения на антидопинговите правила, различни от посочените в чл. 70, ал. 1, освен ако са приложими намаляване на санкцията въз основа на липса на значителна вина или небрежност, а също и отхвърляне, намаляване или отлагане на период на лишаване от състезателни права или други последствия поради причини, различни от вина, е както следва:

1. за нарушение на чл. 6, ал. 2, т. 3 или 5 периодът на лишаване от състезателни права е 4 години; в случаи, когато спортистът може да докаже, че тези действия не са умишлени, срокът е 2 години;

2. за нарушение на чл. 6, ал. 2, т. 4 периодът на лишаване от състезателни права е 2 години, който може да бъде намален до минимум една година, в зависимост от степента на вината на спортиста; тази възможност не може да бъде приложена към спортисти, които в последния момент се опитват да сменят местонахождението си или да използват други подходи, като тези им действия пораждаат сериозно подозрение относно факта, че спортистът се опитва да избегне допинг тестването;

3. за нарушение на чл. 6, ал. 2, т. 7 или 8 периодът на лишаване от състезателни права е минимум 4 години до доживотен в зависимост от сериозността на нарушението; нарушения на чл. 6, ал. 2, т. 7 или 8, включващи участие на непълнолетен, следва да се считат за особено сериозни нарушения и ако са извършени от спортно-техническо лице и включват субстанции, различни от специфичните, наказанието за спортно-техническото лице е доживотно лишаване от права; значителни нарушения по тези точки, което включва и нарушение на други закони извън спорта, трябва да се докладват на компетентните административни, професионални и съдебни власти;

4. за нарушение на чл. 6, ал. 2, т. 9 периодът на лишаване от състезателни права е от 2 до 4 години в зависимост от сериозността на нарушението;

5. за нарушение на чл. 6, ал. 2, т. 10 периодът на лишаване от състезателни права е от две години с възможност да бъде намален минимум до една година в зависимост от сериозността на вината на спортиста или на другото лице, както и от други обстоятелства по случая.

Чл. 44. (1) Когато антидопинговото нарушение включва специфична субстанция и спортистът или друго лице може да докаже липса на значителна вина или небрежност, тогава периодът на лишаване от състезателни права е минимум порицание, без период на лишаване от състезателни права, и максимум две години лишаване от състезателни права в зависимост от степента на вина на спортиста или другото лице.

(2) В случаите, когато спортистът или друго лице може да докаже липса на значителна вина или небрежност, а установената забранена субстанция произхожда от замърсен продукт, тогава санкцията е минимум порицание, без период на лишаване от състезателни права, и максимум 2 години лишаване от състезателни права в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице.

Чл. 45. (1) Ако спортистът установи липса на вина или небрежност от негова страна, приложимият срок за лишаване от състезателни права не се налага. В случай на премахване на срока за лишаване от права на друго основание нарушението на антидопинговите правила няма да се зачита при определяне на санкциите за многократни нарушения по чл. 71.

(2) Ако спортист или друго лице установи в отделен случай, при който не са приложими чл. 72, ал. 1 и 2, липса на значителна вина или небрежност от негова страна, тогава приложимият срок за лишаване от права може да бъде намален в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице, но оставащият размер на срока не може да бъде по-малък от половината на иначе приложимия срок. Ако иначе приложимият срок е доживотно лишаване от права без право на възстановяване, намалената съгласно този член санкция не може да бъде по-малка от 8 години.

Чл. 46. (1) Преди произнасяне на окончателно апелативно решение или преди изтичането на срока за обжалване Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация може да отложи изтърпяването на част от наложения срок за лишаване от права при оказано значително съдействие на антидопингова организация, на наказателен орган или на професионален дисциплинарен орган от страна на спортиста или на съответното друго лице и това съдействие е

довело до разкриване или установяване на нарушение на антидопинговите правила, извършено от друго лице, или разкриване или установяване от наказателен/дисциплинарен орган на престъпление или нарушение на професионални правила, извършено от друго лице, и информацията, предоставена от лицето, оказало значително съдействие, е достъпна за антидопинговата организация, отговорна за управление на резултатите.

(2) При одобрение от САА или от съответната международна спортна организация Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация може да отложи изтърпяването само на част от приложимия срок за лишаване от права след издаване на окончателно апелативно решение или изтичане на срока за обжалване.

(3) Размерът на отложената част от срока за лишаване от права се определя в зависимост от тежестта на извършеното от спортиста или от съответното друго лице нарушение на антидопинговите правила, както и въз основа на значимостта на оказаното значително съдействие във връзка с усилията за елиминиране използването на допинг в спорта.

(4) При изключителни обстоятелства за значително съдействие САА може да се съгласи с по-големи от предвидените в настоящия член отлагане на срока на лишаване от състезателни права и други последици или дори да отмени периода на лишаване от състезателни права без връщане от парите за награда или без възстановяване на сумите по плащане на глоби и разходите.

(5) Отложената за изтърпяване част не може да надвишава три четвърти от иначе приложимия размер на срока за лишаване от права. Ако приложимият срок е доживотен без право на възстановяване, частта, която трябва да бъде изтърпяна, не може да бъде по-малка по размер от 8 години.

(6) Ако спортистът или друго лице не продължи да оказва пълно и съществено съдействие, на което се основава намаляването на периода на лишаване от състезателни права, Антидопинговият център или антидопинговата организация, която е намалила периода на лишаване от състезателни права, възстановяват първоначалния период на лишаване от състезателни права. Решението на Антидопинговия център или на антидопинговата организация за възстановяване или невъзстановяване на намален период на лишаване от състезателни права може да се обжалва от всеки, който има право на това

(7) В случай че по реда на ал. 1 – 3 и 5 Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация отложи изтърпяването на част от срока за лишаване от права, те са длъжни незабавно да изпратят писмени мотиви за своето решение до всички антидопингови организации с право на обжалване на решението. Ако впоследствие Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация реши да възстанови отложената за изтърпяване част от срока на лишаване от права поради неочакване на очакваното значително съдействие от страна на спортиста или друго лице, спортистът или другото лице могат да обжалват това решение.

Чл. 47. (1) Срокът за лишаване от права може да бъде намален до не по-малко от половината на иначе приложимия размер, при условие че спортистът или друго лице направят доброволни самопризнания, преди да са получили известие за участие в процедура по вземане на проби, която би установила нарушение на антидопинговите правила, и тези самопризнания са единственото надеждно доказателство за въпросното нарушение към момента, в който са направени.

(2) При незабавно признаване на предявено антидопингово нарушение, твърдяно от антидопингова организация, а също с одобрението и по преценка както на САА, така и на отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация, спортист или друго лице, потенциално подлежащи на 4-годишна санкция по чл. 70 или 71, могат да получат намаление на периода на лишаване от състезателни права до минимума от 2 години в зависимост от тежестта на нарушението и от степента на вина на спортиста или на другото лице.

Чл. 48. (1) Спортистите и другите лица се наказват за извършено второ нарушение на антидопинговите правила, като периодът на лишаване от състезателни права е не по-кратък от: 1. шест месеца; 2. половината от периода на лишаване от права за първото нарушение, без да се взема предвид евентуално наложено намаляване на санкцията по чл. 74, или 3. двойно увеличаване на периода на лишаване от права, иначе приложим към второ нарушение на антидопинговите правила, но третирано като първо нарушение, без да се взема предвид евентуално наложено намаляване на санкцията по чл. 74. (2) Установеният в ал. 1 период на лишаване от права може да бъде намален след това чрез прилагането на чл. 46.

Чл. 49. (1) При трето антидопингово нарушение наказанието винаги е доживотно лишаване от състезателни права без право на възстановяване, освен ако третото нарушение изпълнява условията на чл. 39 за премахване или намаляване на срока за лишаване от права, или става дума за нарушение по чл. 4, ал. 2, т. 4. В тези случаи срокът за лишаване от права е от 8 години до доживотно лишаване от права без право на възстановяване. (2) Нарушение на антидопингово правило от спортист или от друго лице, за което е установено липса на вина или небрежност, няма да бъде считано за предшестващо нарушение за целите на този член.

Чл. 50. (1) За целите на налагане на санкции по чл. 48 нарушенията на антидопинговите правила се разглеждат като втори само ако антидопинговата организация е в състояние да установи, че спортистът или друго лице са извършили второто нарушение след получаване на известие за първо нарушение.

(2) Ако антидопинговата организация не съумее да представи доказателства по ал. 1, нарушенията се разглеждат заедно като едно-единствено първо нарушение, а санкцията се определя въз основа на нарушението, за което е предвидена по-тежка санкция.

(3) Ако след налагане на наказание за нарушение на антидопинговите правила Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация узнае факти по друго нарушение, извършено от спортиста или от другото лице преди известяването им относно първото нарушение, Дисциплинарната комисия и/или лицензираната спортна организация налага допълнителна санкция въз основа на санкцията, която би била приложима, ако двете нарушения се разглеждат едновременно. Резултатите, които са постигнати от спортиста или от другото лице по време на всички състезания в периода между двете нарушения, се анулират

(4) За да се счита, че е налице многократно нарушение за целите на този член, всяко от нарушенията на антидопинговите правила трябва да е извършено в рамките на 10 години.

Чл. 51. (1) За начало на срока за лишаване от права се счита датата на взетото при окончателното изслушване решение за неговото налагане, а при отказ от или непровеждане на изслушване за начало на срока се счита датата на доброволното му приемане или налагането му по друг начин. Срокът на всяко временно отстраняване, независимо дали е наложено, или е прието доброволно, се приспада от срока за лишаване от права.

(2) В случаите на съществени забавяния на процедурата за изслушване или на друг етап от допинговия контрол, които не са причинени от спортиста или от съответното друго лице, Дисциплинарната комисия и/или БФКА – при налагане на санкцията, имат право да определят по-ранна дата за начало на срока за лишаване от права, като например датата на вземане на пробата или на последното настъпило нарушение на антидопинговите правила. Всички състезателни резултати, постигнати по време на период на лишаване от права, включително приети със задна дата, следва да бъдат анулирани.

(3) В случаите, когато спортист направи самопризнания за извършено нарушение преди участие в следващо състезание и незабавно след като бъде обвинен от антидопингова организация, за начало на срока за лишаване от права може да бъде обявена датата на вземане на пробата или на последното настъпило нарушение на антидопинговите правила.

(4) В случаите по ал. 2 и 3 спортистът или длъжностното лице изтърпяват поне половината от срока за лишаване от права след:

1. датата на доброволното приемане на налагането на санкцията;
2. датата на взетото на изслушването решение за налагане на санкцията, или
3. датата на налагане на санкцията по друг начин.

(5) Разпоредбите на ал. 3 и 4 не се прилагат, когато периодът на лишаване от права вече е бил намален по чл. 47, ал. 2

(6) Ако на спортист му бъде наложено временно отстраняване и той го изтърпи, размерът на срока на временното отстраняване се приспада от евентуално наложения му срок за лишаване от права. Ако спортист или друго лице изтърпява период на лишаване от права съгласно решение, което впоследствие е обжалвано, тогава периодът на временното отстраняване се зачита при евентуално наложения му при обжалването период на лишаване от права.

(7) Размерът на временното отстраняване се приспада от евентуално наложения срок за лишаване от права, при условие че спортистът даде своето писмено съгласие да бъде временно отстранен от лицензираната спортна организация, след което се въздържа от участие в състезателна

дейност. Препис от писменото съгласие се изпраща до всяка от страните, които съгласно чл. 43 имат право да бъдат известени за потенциално нарушение на антидопинговите правила

(8) Периоди на неучастие в спортносъстезателна дейност преди датата на влизане в сила на временното отстраняване, наложено или прието доброволно, не могат да бъдат приспадани от срока за лишаване от права, независимо дали произтичат от избора на спортиста да не участва в спортносъстезателна дейност, или са в резултат на отстраняването му от неговия отбор.

Чл. 52. (1) По време на срока на лишаване от права спортистът или друго лице нямат право на участие по никакъв начин в каквито и да е състезания или дейности с изключение на оторизирани образователни или рехабилитационни антидопингови програми, които са разрешени или организирани от подписали страни, техни организации членки, включително лицензирани спортни организации, техни клубове или организации членки, както и в състезания, които са разрешени или организирани от професионални лиги или организации, провеждащи международни или държавни спортни прояви, или всяка елитна или национална спортна активност, финансирана от правителствена институция. Като изключение от предходното спортистът може да се завърне към тренировъчния процес в отбора си или да използва спортните съоръжения на клуба или друга организация на страна по Кодекса не по-рано от:

1. два месеца, преди да изтече срокът на лишаване от права, или
2. последната четвърт от изтърпявания период.

(2) Спортист или лице, изтърпяващи над 4-годишен срок за лишаване от права, могат след края на четвъртата година да участват в местни спортни прояви, неутвърдени или намиращи се по друг начин под юрисдикцията на подписала страна или член на подписала Кодекса страна, но само ако съответната спортна проява не е на равнище, което би позволило директно или индиректно класиране или натрупване на точки за участие в държавно първенство или в международна спортна проява; това не включва спортист или друго лице, работещо в каквото и да е качество с непълнолетни.

(3) Спортистите и лицата, които изтърпяват срок за лишаване от права, продължават да подлежат на тестване.

(4) При нарушаване на забраните по ал. 1 и 2 за участие в спортна дейност от страна на спортист или длъжностно лице, което изтърпява срок за лишаване от права, резултатите от участието им в съответното състезание или спортна проява се анулират и към края на първоначалния период на лишаване от права се добавя нов период на лишаване от права, равен по продължителност на първоначалния.

(5) Наложеният отново срок за лишаване от права може да бъде променен в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице и от други обстоятелства по случая. Антидопинговата организация, чиято процедура за управление на резултати е довела до първоначалното налагане на срока за лишаване от права, е тази, която определя дали има нарушение на забраната за участие, както и дали е уместно повторно наложената санкция да бъде променена.

(6) При нарушение на антидопинговите правила, за което не се прилага намалена санкция за специфична субстанция, подписалите страни, техните организации членки, включително лицензираните спортни организации и правителствата, прекратяват частично или изцяло финансовата подкрепа или свързаните със спортната дейност облаги за лицето нарушител.

(7) Когато спортно-техническо лице или друго лице подпомагат лице за нарушаване на забрана при лишаване от състезателни права, антидопинговата организация с юрисдикция над това спортно-техническо лице или друго лице за такава помощ налага санкции за нарушаване на чл. 4, ал. 2, т. 9

Чл. 53. (1) Ако спортист или друго лице прекрати спортната си кариера преди края на процедура по управление на резултати, Антидопинговият център си запазва правото да я доведе докрай. Ако спортист или друго лице прекрати спортната си кариера преди началото на процедурата по управление на резултати, за чието провеждане Антидопинговият център притежава правомощия, Антидопинговият център запазва правото на провеждане на тази процедура.

(2) Като условие за възстановяване на статута си в края на срока за лишаване от права спортистът е длъжен да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване, провеждано от Антидопинговия център, от БФКА или от която и да е антидопингова организация с правомощия за

провеждане на тестване, а при поискване – да предоставя актуални и точни данни за своето местонахождение.

(3) Ако лишен от права спортист, който прекратява спортната си кариера, но на по-късен етап поиска да бъде възстановен, той няма право да се състезава в международни и национални спортни прояви, преди да е известил писмено с шестмесечно предизвестие Антидопинговия център, БФКА и международната федерация

Чл. 54. БФКА взема решение за налагане на определеното от Дисциплинарната комисия наказание. Решението се взема в 15-дневен срок, като препис от него се изпраща на: Антидопинговия център, министъра на младежта и спорта, Българския олимпийски комитет и САА и съответната международна организация.

Чл. 55. БФКА изпълнява влезлите в сила решения за налагане санкции на лица, извършили нарушения на антидопинговите правила.

Чл. 56. БФКА е длъжна да не разкриват информация за нарушени антидопингови правила, преди отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация публично да я е оповестила.

Глава шеста.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 57. (1) На спортен клуб – член на БФКА се налага имуществена санкция в размер на 1000 лв., ако на картотекиран от нея спортист или длъжностно лице е наложено наказание за нарушение на антидопинговите правила по чл. 4, ал. 2.

(2) На спортен клуб – член на БФКА се налага имуществена санкция в размер на 2000 лв., ако до две години от налагане на санкцията по ал. 1 на картотекиран от нея спортист или длъжностно лице е наложено наказание за нарушение на антидопинговите правила по чл. 4, ал. 2, което за клуба се явява второ.

(3) На спортен клуб – член на БФКА се налага имуществена санкция в размер на 3000 лв., ако до две години от налагане на санкцията по ал. 1 на картотекиран от нея спортист или длъжностно лице е наложено наказание за нарушение на антидопинговите правила по чл. 4, ал. 2, което за клуба се явява трето или следващо.

(4) В случая по ал. 3 БФКА може да прекрати членството на клуба в БФКА.

Преходни и заключителни разпоредби

§ При непълноти на антидопинговите правила се прилагат нормите на Наредба за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност, приета с ПМС N 453 от 30.12.2014г.